

Без бик катлаулы вакытта яшибез; кешеләргә еш кына торле проблемалар, шул исәптән эшкә урнашу проб-лемасы белән очрашырга туры килә. Ярый эле кеше берничә белгечлек яки квпторле квнекмәләр иясе булса. Бу очракта барлыкка килгән мәсьәләне хәл итәргә анын һөнәре ярдәм итә ала. Шундый очрак турында язмабыз да, дип хикәяли «Призыв» гәжитте корреспонденты Елена Севастьянова. Альберт Равил улы Батршин Ләмберәдә туып үскән. Биредә Беренче мәктәпне тәмамлый, аннары Н.П.Огарев исемендәге Мордовия дәүләт университетында социаль хезмәткәр белгечлеге ала. Район хәрби комиссариатында эшли. Барысы да яхшы булыр иде, тик тугыз ел эш стажыннан сон Ләмберә районы комиссариатында үзгәртеп кору эшләре горләде: оч хәрби комиссариатны - Березникнын, Кочкуровонын һәм Ләмберәнен бергә берләштерделәр. Ботен штат диярлек, кыскартуга элөгә. Һәм шул очракта кыскартылган белгечләргә кая барырга, нәрсә эшләргә кала? Ә Альберт Равил улынын гаиләсе, кызы биш яшьтә генә. Тиз генә бер урыннан икенчесенә «сикерәргә» яше дә унсигез түгел инде. Менә шунда туганнарынын берсе ана гасырдан-гасырга нәселле умартачылар булган гаиләсе тарихын искә тошерә. Үзегез уйлап карагыз: Октябрь революциясенә кадәр үк Ләмберәдә яшәвче бабасынын бабасы - Идрис Сафиулла улы һәм әбисенен әбисе - Хафизә Хәлим кызы Фазловлар умарта тотканнар. Бу ерак 1914 елга туры килә. Алардан умартачылыкны бабасы – Рәстәм Идрис улы һәм әбисе - Сафура Ибраһим кызы Фазловлар кабул итә. Аннары умартачылыкны Равилнын әнисе - Румия Рәстәм кызы Батршина дәвам итә. Остәвенә, умарталар һәрвакыт бер урында гына урнашкан да була - бабалардан мирас итеп калган Октябрь урамындагы жир кишәрлегендә. Бал кортлары очен анда иркен, нектар жыярга бар шарлар да тудырылган: янәшәдә басу-болыннар, урман. Боларнын барысын да искә алып, Альберт Равил улы да үз кочен яна юлда, умартачылык юлында сынап карарга була. Шул максат белән Саранск шәһәрәндә умартачылар курсларын тәмамлай һәм умарталык-ларын да оенә алып кайта. Әлбәттә, яна һөнәр нечкәлекләренә тошенәргә теләсә кемгә дә жинел булмый, ана да авырга туры килә. Тик донья игелек-ле кешеләрсез түгел: кинәшчеләр дә, ярдәмчеләр дә табыла. Әле дә Альберт Равил улы үз тәжрибәсе белән уртаклашкан умартачылар жәмгыяте рәисе С.В.Юматов, курсларда укыткан укытучы Д.В.Власкинны рәхмәт сүзләре белән искә ала. Тагы хайваннар авыруларына каршы корәш буенча Ләмберә станциясе ветеринария табибы Ф.П.Шлепаев та зур практик ярдәм күрсәтә. Эш акрынлап жайга салына. Менә бүген дә кирәкле тәжрибә һәм белем туплаган А.Р.Батршин умарталыгын кинәйтүне планлаштыра. Ул язмышына йогынты ясаган һәм

анын тамырларын искә тошергән кешегә бик тә рәхмәтле.

Нәтижәдә, кыскартуга эләгеп, Альберт Равил улы Батршин бабасынын бабасы белән әтисенен һөнәрен дәвам итәргә, умартачылык белән шогыльләнергә қарар итә һәм яшь умартачы барлык авырлықларны жинә-жинә барысын да булдыра. Язманын топ герое үрнәгендә хәтта катлаулы тормыш ситуациясеннән дә чыгу юлларын табарга мөмкин булуын үз күзләрен белән күрәп була.

Н.ХӘЛИЛ әзерләде